

Professor dr. Jur. Peter Pagh

Juridisk Fakultet
Karen Blixen Plads 16, 2300
tlf.: 35 32 31 27

Degnehusene 70,
2620 Albertslund
21 82 00 38
email: peter.pagh@jur.ku.dk

Til
Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 Københavns K

den 14. december 2020

Vedr.: Ministerens svar på spørgsmål 173 vedrørende lovforslag L 77

Jeg takker udvalget for fremsendelse af Fødevareministerens svar på spørgsmål 173 i anledning af mit den 25. november 2020 indsendte høringssvar til Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg vedrørende lovforslag L 77 om aflivning af og midlertidigt forbud mod mink.

Jeg vil afstå fra at kommentere de mere principielle juridiske spørgsmål om grundloven, som er indeholdt i ministerens svar. Derimod finder jeg det nødvendigt at kommentere ministerens oplysninger fra Fødevarestyrelsen vedrørende EU's forordning 1069/2009 om animalske biprodukter. Ministeren oplyser i svaret, at Fødevarestyrelsen har oplyst,

”at der er fastsat supplerende bestemmelser vedrørende bortskaffelse af animalske biprodukter i henhold til bl.a. artikel 19, stk. 1, litra e) i gennemførelsesforordningen [142/2011] til forordningen om animalske biprodukter. Det fremgår bl.a. af gennemførelsesforordningens bilag VI, Kapitel III, Afsnit 1, punkt 1, litra c), at såfremt den kompetente myndighed tillader nedgravning, kan de animalske biprodukter bortskaffes ved nedgravning på et sted, der minimerer risikoen for dyrs og menneskers sundhed og for miljøet, forudsat at stedet ligger inden for en afstand, der gør, at den kompetente myndighed er i stand til at styre forebyggelsen af risikoen for dyrs og menneskers sundhed og for miljøet. Det er således Fødevarestyrelsens vurdering, at der er hjemmel til udstedelse af bekendtgørelse nr. 1567 af 5. november 2020 om tilladelse til nedgravning af pelsdyr i overensstemmelse med EU-reglerne på området.” (min fremhævelse)

Jeg må hertil bemærke, at dette ikke er en korrekt gengivelse af de nævnte bestemmelser i gennemførelsesforordningen, da oplysningen giver indtryk af, at de nationale myndigheder efter gennemførelsesforordningen kan vælges andre steder, end de steder, som fremgår af art. 19 a til 19 e, når undtagelsen i art. 19 benyttes. Dette er ikke korrekt. Af de af Fødevarestyrelsen refererede bestemmelser fra gennemførelsesforordningen (142/2011) kapitel III, afsnit 1, punkt 1, litra c fremgår således:

KAPITEL III

SÆRLIGE BESTEMMELSER VEDRØRENDE INDSAMLING OG BORTSKAFFELSE

Afsnit 1

Særlige bestemmelser vedrørende bortskaffelse af animalske biprodukter

1. Såfremt den kompetente myndighed tillader *bortskaffelse af animalske biprodukter på stedet i henhold til artikel 19, stk. 1, litra a), b), c) og e)*, i forordning (EF) nr. 1069/2009, kan de animalske biprodukter bortskaffes:
  - a) ved afbrænding eller nedgravning på det sted, hvor de animalske biprodukter har oprindelse
  - b) på et godkendt deponeringsanlæg eller
  - c) ved afbrænding eller nedgravning på et sted, der minimerer risikoen for dyrs og menneskers sundhed og for miljøet, forudsat at stedet ligger inden for en afstand, der gør, at den kompetente myndighed er i stand til at styre forebyggelsen af risikoen for dyrs og menneskers sundhed og for miljøet.

Det fremgår således direkte af ordlyden af gennemførelsesforordningen, at reglerne ikke ændrer eller udvider den afgrænsning af steder, hvor bortskaffelse af animalske biprodukter kan ske ved nedgravning efter art. 19 i forordning 1069/2009. Dette forståelse bekræftes yderligere af gennemførelsesforordningen kapitel III, afsnit 1, punkt 3, der er sålydende.

3. Ved nedgravning af animalske biprodukter på de enkelte steder som omhandlet i artikel 19, stk. 1, litra a), b), c) og e), i forordning (EF) nr. 1069/2009 skal det sikres, at produkterne nedgraves:
  - a) på en måde, så kødædende eller altædende dyr ikke kan få adgang til dem
  - b) på et godkendt deponeringsanlæg eller på et andet sted, uden at menneskers sundhed derved bringes i fare, og under anvendelse af processer eller metoder, der ikke skader miljøet, især i form af risici for vand, luft, jord, planter og dyr eller i form af støj- eller luftgener.

Gennemførelsesforordningen indeholder således ikke bestemmelser, der udvider muligheden for at bortskaffe ved nedgravning af slagtede dyr i forhold til bestemmelserne i forordning 1069/2009 art. 19. Den af Fødevarestyrelsen nævnte bestemmelse i gennemførelsesforordningen gælder kun, hvis nedgravning sker *på stedet*, hvilket må forstås som det sted, hvor aflivningen af mink er sket. Det er således ikke i overensstemmelse med gennemførelsesforordningen, at der er sket nedgravning på ikke godkendte anlæg, når nedgravning ikke er sket samme sted som aflivningen er sket.

Jeg vil understrege, at dette indlæg ikke er fremsendt for at begrave et vanskeligt sundheds- og miljømæssigt problem i juristeri, men fordi jeg mener, at Folketinget som lovgiver bør kende de

EU-retlige rammer for bortskaffelse af slagtede mink, og så må det tilkomme Folketinget at afgøre, om man undtagelsesvis vil fravige disse rammer.

Med venlig hilsen

Peter Pagh